

Записи од Лесновскиот книжевен центар

1330 г.

Прокльни бѣ злѣ хартиѣ.

Бѣ да прости Ивана кои ма находи и стѣши ма.

Бѣ да прости Партениа ча ми пописа.

Сла^б съвршителью боу въ вѣкы ами^н : По мл^тти бѣ и по изволенію великаго чиновначальника архистратига Михаѣла. и съ помощію прѣпо^лб^нааго ѿца Гаврила. азъ рабъ бѣ Станисла^б. съврши^х к^нигж сиа въ д^ни прѣвысокаго кра^т 8роша Стефан(а). юго же ѿць вслѣпи и посла въ грѣкж. и по седми^х лѣ^тхъ изыше^а и прѣкъмь. кра^тство в^сея срьп^ьскыѣ зем^ла. и поморьскыѣ. и подѣнавьскыѣ. и вѣчепольскыѣ. не по силѣ нж по изволенію б^ню. и грѣчскыѣ земла шпоусти и градовж прѣкы. и сил^нааго црѣ^кь вьгарьс^кааго Михаѣла оуби. в^тоже лѣто съврши сѣ книга сиа. въ власти Сѣв^чепольской въ хорѣ Златов^{ст}ѣи. въ горѣ Лѣсновьстѣи. въ монастыри стѣго архистратига Михаѣла и 8 гроба прѣпо^лб^нааго ѿца Гав^рила. вѣдрьжщ^и хороя Златовьскоѣ жоупаноу Драгос^лавоу. при игоуменѣ Ѡеу^си. и при кромонасѣ Гавѣ. и при кромонасѣ Кирилѣ. и при мнисѣ Данилѣ. и при икономѣ Германѣ. и при келари Висарионѣ. и при прочи^х братиѣ. писа же сѣ книга сиа повелѣникмь с^мѣренна игоумена Теу^сиѣ. ржкоѣ многогрѣшнааго раба вѣѣа Станисла^б. да мл^а вы ѿци и братиѣ и в^си чѣтци слоужьбници в^сакого чина црковнааго. аще к^то хоцетъ чѣсти или ... (Записот е откинат и не е сочуван до крај, неговата содржина продолжува и на наредниот цел лист 321а, а за тоа сведочи сочуваниот долен агол од откинатиот лист). *Записи од книжевникот Станислав во првиот негов пролог, што се чува во Белград, САНУ бр.53, л.166а, 205б, 219б и 320б.*

1342 г.

Сѣа книга, глаголѣма минеи, храма светаго архаггела Михаѣла и Гавриѣла, оу гроба светаго прѣподобнаго о^тца нашего Гавриѣла Лѣсновскааго.

Великы воевода Сѣливер повелѣ писати, а Станиславъ писа.

Сла^б съвршителью вѣ в вѣкы ами^н. Изволникмь ѿца и поспѣшеникмь сѣа и съвршеникмь стѣго дѣа, начет се и съврши се книга сиа в^т лѣ^т и въ д^ни прѣвысокаго и стѣороднаго кра^т Стефан^н вѣдрьжщ^и вьвластию всею Сѣвчепольскою великом^и воеводѣ Сѣливер^и, въ хорѣ Злетовцѣи, въ мѣстѣ рекомѣмь Лѣсновѣ, въ монастыри великаго воеводѣ вышнѣи^х силъ архистратига Михаѣла, оу гроба прѣпо^лб^нааго ѿца Гаврила, югоже великѣи воевода Сѣливеръ създа ис темелита и съвршивъ и пописа и всакими добротамаи 8красивъ, съсѣдѣи златѣи и сребрѣи покова великы иконы сребромъ и златомъ, такоже кѣ лѣпо домъ вѣѣи оукрашати, подавъ села и метоуик пашица и ливаде и планине, мл^тишвъ кралевоѣ 8твердивъ все синоре и записавъ златопечатнымъ хрисовзломъ и прѣдѣа ю 8 стѣоу Гороу стѣои бѣи Хиландарьскои съ всакымъ 8тверденикмь. Писа же се книга сиа в лѣ^т .ѣ. ѿ. ѿ. ѿ. (6850 = 1342) цр^ктѣв^ию цѣ гоу нашем^и Исоу Хоу при иг^менѣ Ѡеу^си. въ .ѣ. лѣ^т по съвршени храма архистратига Михаѣла, повелѣникмь г^пдина великаго воеводе Сѣливера р^вкою многогрѣшнааго Станислава да мл^ю вы г^дик и ѿци и сл^джьбници всакого чина црковнаго исправляюще поите и чтите, аще и въ которѣмь словѣ сьгрѣшили кемъ, просѣтѣ, а не кльнѣте, понеже всакѣи хр^стианинъ нѣ^с радъ сьгрѣшению, нь неволкю сьгрѣшению приходитъ, да простѣте, а ва^с бѣ да проститъ въ сикмь вѣцѣ и въ воу^цимъ.

Бѣ да проститъ великаго воеводоу Сѣливера. Бѣ да проститъ подроужик его господю Янн^и Мароу и чеда ихъ. Бѣ да прости иг^мена Ѡеу^сиѣ съ всею братію. Бѣ да прости^т все сл^джьбники право работающѣ стѣом^и храм^и сем^и. Бѣ да прости^т всего мира хр^стианьскаго. И мене простѣте.

Записи од Станислав Лесновски во Минейот за септември-декември, што исчезнал во 1915 година од Старата збирка на Белградската народна библиотека, инв. бр.62 (Л. Ст. 191), од првиот и од последниот лист (В; Луб. Стојановиѣ, Стари српски записи и натписи, књ.1, фот. изд., Београд 1982, бр.73-75).

Втора четвртина на XIV в.

Богъ да прости Станислава кадиш^и писавшего се все.

Запис од книжевникот Станислав Лесновски во Минеј за декември-февруари од Старата збирка на Белградската народна библиотека, инв. бр.15, Л. Ст. 209, л.1а.

Пописа Калиникъ.

Запис од книжевникот Калиник во Лесновското евангелие, што се чува во две подврзии во Загреб, ХАЗУ IIIb 22 (Михановиќ 9) и IVd 12 (Михановиќ 8), л.4 од првиот дел на ракописот.

ВЪСЕВИД'ЦОУ и прѣблагомоу богоу слава дающомъ коньць всакомоу дѣлоу иже ѡ немь начинаемому. Новакоу дивакоу вѣчнаа памет проудившомоу се, аминь, амн', аминь.

Запис од книжевникот дијак Новак во Минеј за месец август што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 17, л.117а.

Средина на XIV век.

ЃѢ ЗДЕ ПОЧЕХЪ СТАНИСЛАВЪ ДІАКЪ.

Запис од книжевникот Станислав Лесновски за пишуването на дел од Прологот за септември-ноември во Марковиот манастир кај Скопје заедно со книжевникот Драјко, што се чува во Софија, НБ бр.24/1923, л. 210а.

БѢ да прости монаха Яданасиа.

Да помѣнете гѣ бѣ рабъ своихъ Ивѡте Добрева сѡа и подроуга кмоу Геславоу.

Яданасиа и Нешфита.

Записи од книжевникот Атанасиј и илуминаторот Неофит во Службеник, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 7, л.60б, 79б-80а и 84б.

ЃѢ Господи спасі ѡ Господи поспѣші. Въ .Ѣ. Іѡа^н игоумень ар'хаангеловъ.

Запис од пишувачот во орнаментот на л.1а во Паренесисот, што се чува во Загреб, ХАЗУ, III b 12 (Михановиќ 14).

1340/60 г.

† МѢти вѣжиа помилзи и... въразами и сѣси ме грѣшнаго Пафноутиа.

Ѡвдосиа инока и презвитера монас'тыра нарицакмаа Хиландарь, списаше же се сии канони светомоу Сумешноу новомоу муроточцоу и светомоу Савѣ оучителкма сръв'скима.

Записи од книжевникот Пафнутиј и за Теодосиј во Богородичник и Пофалба за св. Симеон и Сава, што потекнува од Лесновскиот манастир, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 19, на почетокот од текстот и на л. 184.

1353 г.

Изволеніемь ѡца, и поспѣшеніе сѡа, и съвршеніемь стѣго дѣа. напи^с са сиа книга глѣмаа стѣи. Ѡфреми. въ земли златовьскои. въ мѣ^сѣ рекомѣмь Лѣсново. въ шевитѣли стѣго ар'истратига Михаила. в лѣ^т. блговѣрнаго и хѡлюбиваго црѣ^в вьлгар'каго Іѡа^н Алѣзан'дра и блговѣрнаго и хѡлюбиваго стѣго црѣ^в Стефан^а сръв'скыж, и грѣч'кыж земля и великаго деспотѣ Іѡа^н Ѡливера. хтитора тогож'ае хра^м и при всеѡсцѣнно^м ар'хиереи тыж зем^ла кѡ^р Ар'сеніи. повелѣвшомъ ми пи^сти си^х книгъ. моѣ^ж хоудостиж Тахате чръньць да ѡци и бра^да и послоушници и настожцїи. не клѣ^твами ѡмьцаите. нж па^ч блгосло^вь рьцѣте ѡ мнѣ кж^до ва^с аще мнѡцѣ^с съмртнии къ гоу сп'оу ншлмъ. гонезнжти ми вѣ^чныхъ мжкь съ всѣми вами. понеже не вѣ^с пи^сць, нж пове^ніемь гѡа ми еп'па Ар'сеніа начрьто^х си^х книгъ. въ лѣто .Ѣ. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. (1353) еп'диктиѡ^в .Ѣ. и бѣ да прости и въ вѣ^чци^и вѣцѣ. аминь.

Запис од книжевникот Тахота во Лесновскиот паренесис, чијшто најголем дел се чува во Софија, НБ бр. 297, а по еден лист се чува во Санкт Петербург, ПБ (Збирка на Ф.А.Гилфердинг, Ф.п I 63) и Старата збирка на Белградската народна библиотека бр.237, каде што се наокал и овој запис.

Прва третина на XV век

Исо(Усь) Хс... зач(ело) сла^в въ вѣ^кы вѣкѡ^м. † Простите писав'шаго и...

Запис од анонимен книжевник во Минеј за октомври, што се чува во Белград, УБ, Коровиќ 18, на крајот

од ракописот.

1428 г.

Въ лѣто .ᄋ.џ.л.ᄋ. (6936 = 1428) исписа се ... (роукою) ... Драика ѡт Бдина града, ... п... цари Моурать, сина Соул...

Запис од книжевникот Драјко во Апостол, што се чува во Загреб, ХАЗУ, III b 16, Михановиќ 19, л.255.

1429 г.

Глава съвршителю боу всако дѣло блго. Прѣстани ѡ окаяне, ѡ великааго трѣда: - Съврши се сѧ бжтвѣнаа к'нига въ мѣсте рекомѣмъ (Кра)тово при храмѣ стго архістратига Михаила, а писа се стѡмоу прѣвомѣникѡ и архидіаконоу апслѡ Стефанѡ, трѣдавѣ и ѡкоупомъ Радослава рекомааго Виноудома, а роукою м'нѡгѣгрѣшнааго Радонк, въ днѣи блговѣрнааго гѣна деспота Стефана Гюргѧ, въ лѣто .ᄋ.џ.л.ᄋ. (6937 = 1429). Да ащесмъ что и съгрѣшили прочитаите съ исправ'леніемъ поминаю ще раба бжѧ писав'шаго, а ба да поменеть въ црствы своѣ ам'нь, ам'нь, ам'нь.

Запис од книжевникот Радона во Празничен минеј за февруари-август, што се чува во Белград, УБ, Коровиќ 13, л.173а.

1434 г.

Гѧ IV Хѣ помози мои неакоѡсти.

Покоусиѣ пѣрѡ и хартїю. и щѣ добры.

Въ лѣто .ᄋ. и .џ. и .лѣ. помрѣче слнце мѣца юна .ᄋѧ. днѣ въ срѣѣ. Писаѣ сїю книгѡ и въ чаѣ не видѣхъ свѣта, и грѣшиѣ назаѣ стрѣ пчелѡ и дрѣго и кѡнѣць, въ царствѡ деспѡта Гюргѧ, по кѡнѣчинѣ великааго деспѡта на .ᄋ лѣтѡ сие виѣ знаменїе.

Записи од анонимен книжевник во Октоих петогласник, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 20, л.2, 146 и 174б.

Трета четвртина на XV век

И азъ многогрѣшнїи Радота писаѣ сїю книгѡ ѡ недѣлкѡ Ѳомине. Хс зачело и конѣ.

Запис од книжевникот Радота во Цветен триод, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 23, л.225б.

Тако ѡвходит въсе годище до тѣ трѣ(!) неделк поста, и аще не достанет гласѡѡм или въскрѣсным ѧвгелїам, а ти пакы заиди до цвѣтнїе неделк. Богоу же нашѡмоу слава въ вѣкы і аминь. † Зцищѣ какъ кнѣць ѡ жнонѣври кѡцѡхсѡѡ ѡви ѡпшнѡ вѣрдѡѡ = тајнопис: Грешнѣ попѣ Петрѣ ѡ Железнице потрѣдиѣ сие неще си младѣ.

Запис од книжевникот поп Петар во Евангелие, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 2, л.235б.

Втора половина на XV век

Блговолкнїиѣмъ оѡа съвршенїемъ сѧа поспѣшенїемъ стго дха. Заче се сѧа бжтѣвна книга писати въ мѣстѣ рекомѣмъ Краина, прї архїереи прѣѡсценнѣмъ митрополитѣ зкѡмъ (Злетовскомъ?) кѡр ѡвдїмїи, а въ днѣ блговѣрнааго и хрѣтолюбивааго гѣна деспота Гюргѧ, а въ хѣа повеленїемъ блгїх и кроткїих тѣихѣ и смѣренїих мѡжїи ю'ка Влада и Ѳѡра. а пиѣ многогрѣш'ни дїакѣ Фїлѡ.

И сѧси Бѣ пиѣвшааго и трѣдившааго се ѡ нки.

Записи на книжевникот Филимон во Службен минеј за март-април, што се чува во Софија, НБ бр.899, л. 108б.

1510/20 г.

Азъ во грѣшнїи ѧеромѡнаѣ Венедикѣ съписаѣ псал'тырь сѧи. похвалїаю стѣѣ ѡцѣ бѣдрѡе и длѣготрѣпелиѡе житїе, свою же похвалїаю неѡиць и ѡкааннѣю тегѡтѡ и сѧннѣю лѣнѡсть.

Запис во Псалтир со последованија, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 9, л. 181, каде што наместо потписот на св. Сава во Уставот за читане на псалтирот, стои потпишан ѧеромѡнаѣ Венедикѣ. Инаку, ракописот е пишѡван од ѧеромѡнаѣ Филимон.

Христѡсь зачело и конѣ, томоу слава въ вѣкы амїнь.

Бл̄говоленіемъ ѡца и съ спешеніемъ сына и съвршеніемъ светаго доуха, иже и прѣдасть намъ писаніа въ нихъ же пророци тако въ цр̄скихъ положише скровищъ неистыцимоѣ богат'ство посрѣ^а же ихъ царь же и богоѡць Давидъ наитіемъ доуха наоучаемъ прѣдас^т намъ сіе доушеспасеніе книги, глаголкміе ѡа'тирь славословити симъ въ троици бога изъвбыл'ствоуемъ писаніа тако въ раю соущи благооуханіа цвѣтовъ и въси хотѣщи наслаждаем' се богато и сію прочьтъ въсако оутешеніе и хотѣніе обрѣщеть кто люво, аще царь или светитель, аще кнезь люво невѣжда, нищ' ли или въ безчисльніе напасти выпади и въсакыми ѡ дѣвола сѣт'ми напастоуемъ оутешеніе обрѣщеть; ес^т бѡ сіа книга цѣломоудрїю наставникъ печалемъ прѣмененіе, дѣвствоу съхраненіе, в босѣ бракоу съчетаніе, житїю оучитель, вина въсакога благодѣаніа, и еже паче къ богоу примирѣніе же и снѡтвореніе, пѡдобаетъ оубо чьтоущомоу хоудожде внимати и съ оусрѣдемъ и пол'соу единѡ прибрѣтати таже къ спасенїю да ни мала несмотрне не мимѡшд кто утѣтит се велико, прочаа же соует'на и маловрѣменнаа по истинѣ тако скоро прѣходимаа въса бѡ смрѣтїю прѣсекают се и въса съкрѣвѣннаа гавлают се и горѣ тогда не имоущимъ дѣла благаа ѡ нихъ же прѣвїи есмь азъ оубы, такоже рече великы оучителкѡхъ Павль.

Азъ смрѣнїи ѱеромонахъ Филимонъ ѡ области Злетовицькїе въ храме иже въ светыхъ ѡтца наше^х Николи, мѣсто рекомое Воинегъ, съписахъ сію книгоу при всесвещен'номъ кпископѣ Морозвидьскѣмъ курь Матдеи тѣмже стар'цемъ тако ѡтцемъ, съвзрастнїимъ тако братїамъ юнотамъ тако чедомъ чьтоущимъ, или поущимъ, или прѣписюющимъ, молю се и колѣ'нѡмъ касаю се аще не роукою нь езыхомъ люб'ве радї Христовѣ исправлати и насъ оусрѣдно троудившиихъ се ѡ семь благословлати, да и ви оулучите оноу Балаамово еже къ Исраилю: благословеши те благословени, а кльноушии те проклети и; прїидете благословенїи ѡтца моего наслѣдите оуготован'ное вамъ царствїе въ нѣмъ же да жителствѡемъ вбѡи славѣще ѡтца и сына и светаго доуха, и нынѣ и присно и въ вѣкы (Овде текстот се прекинува, зашто не се сочувани листовите од ракописот и не се знае дали записот завршува).

Запис на книжевникот ѱеромонахъ Филимонъ во Псалтир со последованија, што го напишал во Св. Никола Воинегъ, а се чувал и во Лесновскиот манастир. Денес се наоѓа во Белград, УБ, Коровикъ 11, на последниот лист.

1515 г.

Сїа книга съписа и съврши се въ лѣто 73.кѣ. (7023=1515) Филимонѡмъ попѡ Бѡикѡ, оу Трохало, Димитровоу зетоу.

Запис на книжевникот Филимонъ во Апостол, што се чува во Белград, УБ, Коровикъ 6. записот се наоѓа во откинатиот фрагмент на Апостолот, што се наоѓа во Санкт Петербург, ПБ, F.I. 488 (В; Е.Карановъ, Паметници отъ Кратово, СбНУНК, кн.ХІІІ, София 1896, стр.277; Љуб. Стојановић, Стари српски записи и натписи, кн.І, фот. изд., Београд 1982, бр.424; стр.47; Ѓорги Поп-Атанасов, Илија Велев и Маја Јакимовска-Тошиќ, Скрипторски центри во средновековна Македонија, Скопје 1997, стр.45-46;

1538 г.

Сла^в съвршиителю богоу ѡ в'сѣмъ дав'шоумоу зачело и кон'ць. - Азъ смѣренїи ѱервдїаконъ Силвестрь ѡ страны Дечан'скїе съписахъ сы минеи въ монастыры глаголкмомъ Пыргъ, при игѡмены ѱермонахъ кур Прохороу. И кто кѣ ю ѡнимити ѡ того монастыра идеже кѣ писана да кѣ проклетъ ѡ господа бога и прѣчистїе его матере и ѡ .ѣ.ї.ї. светыхъ ѡтць иже въ Никеи, кѣпноже и ѡ всѣхъ светыхъ, и да вѣмѣнит се съ ѡнѣмї рекшиими: възмы, възмы, расп'ны его; такожде и ѡ насъ грѣшныхъ да кѣ проклѣт. Тѣм'же старцемъ тако ѡтцемъ съвзраст'нымъ тако братїамъ, юнотамъ тако чедомъ, чьтоушиимъ или прѣписоушиимъ молю се и колѣ'нѡмъ касаю се, аще не роукою нь езыхомъ любве ради Христове исправ'лаите и насъ оусрѣдно троудившиихъ се ѡ семь благословлате, да и ви оулучите оноу Балаамово еже къ Исраилю: благословеши те благословени и кльноушии те проклети; и прїидѣте, благословени ѡтца моего наслѣдоуите оуготован'ное вамъ царствїе, въ нѣм'же да жителствоуемъ вбѡи, славѣще ѡтца и сына и светаго доуха и нынѣ и присно и въ вѣкы вѣкѡмъ, амїнь. Въ лѣтѣ 73. тысѣщ'но .м.ѣ.

Запис од книжевникот ѱеродијаконъ Силвестеръ во Минеј, што го напишал во Лесновскиот скит Успение на св. Богородица Пиржанска а истиот не е сочуван. (В; Љуб. Стојановић, Стари српски записи и натписи, кн.4, фот. изд., Београд 1986, бр.6250).

1552 г.

Ге^н .л. ѡхъ мразь, не може мьстило ходити.

Априль .5. днь коньць.

† Писа се сіа книга въ лѣто .33. крѣгъ слъньчнии .д. крѣгъ лѣнни .лѣ. злато число .дѣ. Ѡемеліе .д. Аще что ксть погрѣшен'но шїи и братїа чьтоуцимъ или прѣписающимъ молю ви се не кльните нь благословите и васъ богъ да благословить понеже не писа доухъ светы нь роука грѣшна и оумъ хоудь, понеже вѣше въ то врѣме ноужда велика на Христїанѣхъ ѿ прьклетыхъ Ягарень. И wzирах'мо се и семw и wobамw, того ради не вѣше мир'но писати. † Сїа книга пользнаа и доушеспаснаа.

До пладѣнѣ кошахъ, а ѿ пладѣнѣ писахъ.

Записи од анонимен книжевник во Крмчија, што потекнува од Лесново (Белград, УБ, Коровик 26), а денес не е во позната наведена Лесновска збирка л.17Б, 24и, 32Б и 38Б (Владимир Ђоровић, Рукописи лесновског манастира, Зборник за историју Јужне Србије и суседних области, Скопље 1936, књ.1, стр.115).

Скончаше се богодоухновен'ные сїе книги номоканонъ помощїю светые троице и силою животворещаго крѣста и молитвами прѣчстивые владичице наше богородице и вѣсѣхъ светыхъ аминь. - Произидоше на свѣтъ словен'скаго езыка богодоухновеные сїе книги, нарицаемые номоканонъ, помрачени бо вѣхоу прѣжде сего шлакомъ мдростїю ел'лин'скаго езыка, нинѣ же облисташе, рек'ше истлъкован'ни быше и благодатию божїею пасно сїаютьневѣдѣнїа т'моу ѿгонеще и вѣсее просвѣщающе свѣтомъ разоумным, и ѿ грѣхъ избавляюще. Вѣсакъ оубо оучитель рекѣ же кпископъ, или презвѣтеръ, или инъ кто оучител'скыи санъ прѣдръже, аще сїхъ книгъ не вѣсть добрѣ, то ни самъ себе змаеть кто ксть; проникноув' же въ глѣбин'ноу богодоухновен'ныхъ сїхъ книгъ, такоже въ зрьцалѣ и самъ се оузрит каковы ксть и какомоу подобаеть емоу быти, и дрѣгыє познаеть и наоучить. Изиде же на свѣтъ нашего езыка божьств'ное писанїе съ потьщанїемъ и любовїю мнокою желанїемъ из' млада шсвещен'наго и богочьстиваго и прѣшсвещеннааго и прѣваго ар'хїепископа вѣсе ср'пские землк и помор'ские курь Савы, сына прѣподоб'наго отьца Сїмевна, прѣваго настав'ника вѣсѣи срп'сцѣ земли; съ же благочьстивыи ар'хїепископъ и кралевьство шенови и шсвети въ срп'сцѣи земли. Писани же быше книги сїе въ дньи благочьстиваго и благовѣрнаго и светороднаго господина краала Стефана вѣсе срп'ские землк и поморь ... Записот се прекинува, а истиот бил препишан од предлошката во 1552 година, во која исто така на тоа место бил оштетен текстот. Споредбата на записот може да се изврши со Милошевската крмчија, чијшто запис е објавен од Л. Стојановиќ, кн.3, бр.5543 и е датиран од 1295 година. (В: А.Соловјев, Светосавски номоканон и његови нови преписи, *Братство*, књ.41, Београд 1932, стр.21-43).

Запис од книжевникот на истата Лесновска крмчија што била дел од денешната Лесновска збирка во белград, УБ, Коровик 26, на последниот 409 лист, а денес не се наоѓа во трезорот на споменатата институција.

1571 г.

Слава тебѣ бѣ на^ш. слава тебѣ, и паки рекоу слава тебѣ. изволившомоу даровати начело и кон'ць. вѣсакомоу начинанїю блгоу. прославляющеу ти се въ нѣмъ. нїѣ и въ вѣкы вѣкомъ. писа сїю книгоу шкаанны и мьнши въ сїѣн'нице^х. по^н Лазарь ѿ мѣста Кратова. въ монастырь въ храмѣ прѣстїе бїе, чѣтнаго и славнаго ек оуспенїа. съписа се при игоуменоу иеромонахоу Павлоу. сїоу Никвфора морозви^зскаго. въ лѣтѣ .3.б.д. маиа :·ка·: (21 мај 1571).

Запис од книжевникот поп Лазар Кратовски во Службен минеј за декември, што го напишал во Лесновскиот скит Успение на св.Богородица Пиржанска а се чува во Москва ДИМ Хлудов 148г .187

1572 г.

Слава тебѣ бже нашъ, сла^н тебѣ, и паки рѣкоу слава тебѣ, съвршающомѣ по начелѣ и кон'ць вѣсакомѣ добромоу начинанїю. писа сѣи прологъ грѣшни въ сїѣннице^х та^х по^н Лазарь, въ монастырь Пирьгъ иеромонахоу Саве, въ лѣтѣ .3.п. (7080 = 1572).

Прими бже прѣстїа бїе ѿ оусрѣдїа тебѣ приносимое ѿ на^ч грѣшни^х и смѣренны^х рабъ. азъ смѣрени кромона^х Сава приложихъ сїю книгоу, прологъ .3. мѣць, црквы прѣстїе бїе, глѣкми Пирьгъ на реке Злетовьщице. и кто ю кк шети, или кѣде денѣти ѿ цркве прѣстїе бїе Пирьжаньскои, да боуде проклетъ ѿ Гѣ Бѣ Вѣседръжителѣ, и ѿ прѣчистїе бїе, и да вѣде пораженъ силою чѣтнаго и

животворецаго крѣта, и да мѡ е прѣчѣтаа мѣти бжїа сьпрѣница на страшнемь сѡдѡ. и писа се при ѿгьменоу Павлоу ѿромонахѡ.

Запис во Пролог за јуни-ноември, што го пишувал поп Лазар Кратовски во лесновскиот скит Успение на св. Богородица Пиржанска а се чува во Загреб ХАЗУ, IIIc 14 Михановиќ 13)л. 278.

1811 г.

Акатїстѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, грозномѡ воеводе силы небнѡма (напишан во времето на иеромонасите Теодосиј, Гаврил, Неофит и Ефтимиј) при сиѡ слѡжвеникомѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, списа се сил бжественаа книжица ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ. (1811 г.) .

Знано бѡды како спреписахѡ азѡ, попа Нико сию бжественѡю книжицѡ, акаѡистѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, в' Лесновскїа сѣѡма лаври, да слѡжи за мою дшѡ и за мои родители, кои гѡ извади ѡ техѡ сѣиа шбители, да кѣтѡ проклетѡ ѡ триста и .ѡѡ. сѣиѡ бѡносниѡ шѡцѡ, и ѡ сѣаго архангела Михаила силы небниа, да мѡ естѡ сопотивникѡ, всего вѣка, и бѡдѡщимѡ веце аминѡ ꙗ. попа Нико ꙗ. в' лѣто: ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ.

Запис од книжевникот поп Никола во Акатист за св. Архангел Михаил (л.21б), а истиот не е сочуван (В: Йорданѡ Ивановѡ, Български старини изѡ Македонија, Софија 1931, стр.167; Љ. Ст. кн.5, бр.9007).

1868 г.

Преписецѡ аз' Иванѡ протопопѡ Христовѡ из' Кратова. И ако би имало грешки, притѡрите вие. 1868 година.

Запис од книжевникот протопоп Јоан Христов во Зборник со житие и служба за преп. Гаврил Лесновски, што се чува во Софија, НБ бр.988, л.16б.

Преписано отѡ Макариа монаха и сие изаснїтелно писанїе.

Запис од книжевникот монах Макарие како пишувач на составот Изаснїтелно писанїе во истиот Зборник од Софиската народна библиотека бр.988, л.39б.

1886 г.

Препїсалѡ Димитрїа Христовѡ Кратовецѡ Учїтелеѡ бивши на ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. лѣто 18ѡѡ кѡ (26 јули 1886).

Запис од книжевникот Димитар Христов Кратовец во Зборник со житието и службата за преп. Гаврил Лесновски, што се чува во Софија, ЦИАИ бр.1188, стр.61.

Погоре се предадени само записите од раката на книжевниците, а сите други записи од Лесновскиот книжевен центар се објавени во книгата: Илија Велев, *Записи и натписи од Лесновскиот книжевен центар*, изд. Институт за македонска литература, Скопје 2001;